

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Χοροί

Ὁ ἐν τῷ Μελοδράματι χορὸς συνεκέντρον τὴν ἐκλεκτοτέραν καὶ πλουσιωτέραν τάξιν ἐκείνων, οἵτινες ἐξοίτων ἰδιαιτέρων αἰθουσῶν ἐπιζητοῦσι τὴν εὐθυμίαν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν εἰς δημόσια τοιαῦτα κέντρα διασκεδάσεως. Κατ' ἔτος τὴν αὐτὴν ἐποχὴν δίδονται τέσσαρες μεγάλοι χοροὶ μετμημισμένων, ὧν ὁ τελευταῖος κατὰ τὴν Μεσοτεσσαρακοστὴν, ἥτις συμπληροῖ τὰς Ἀποκρεῶ. Οἱ χοροὶ οὗτοι τοῦ Μελοδράματος δὲν εἶνε προσίτοι εἰς τὸ πλῆθος, διότι στοιχίζουσιν οὐχὶ ὀλίγον. Μόλις ἀντὶ 20 φράγκων δύνασαι νὰ ἔχῃς εἰσιτήριον, καὶ πρέπει νὰ ὑπολογίσῃς τριακοντάδα ἐπιφράγκων, ἅτινα θὰ δαπανήσῃς διὰ τὸν ἱματισμὸν σου κτλ., κτλ. Ἐκαστος χορὸς τοῦ Μελοδράματος ἀποφέρει περὶ τὰς 60 χιλιάδας φράγκων, ποσὸν ἀντιπροσωπεύον ἢ χιλιάδας τοῦλάχιστον συνδρομητῶν, τῶν γυναικῶν ἔχουσῶν ἐλευθερὰ τὴν εἴσοδον ἀντὶ δεκαφράγκου. Οἱ χοροὶ οὗτοι εἶνε λίαν προσφιλεῖς τῇ παρισινῇ κοινωνίᾳ καὶ τοῖς ξένοις, οἵτινες ἐν αὐτοῖς λαμβάνουσιν ἰδέαν τοῦ μυστηρίου, δι' οὗ οἱ Παρίσιοι κατορθοῦσι νὰ κατέχωσι τὸ σκῆπτρον μεταξὺ τῶν μεγάλων πόλεων τῆς ὑψηλῆς. Κατὰ τὴν 14 μ.μ., ὅτε ἀρχίζει ὁ χορὸς, ἡ πρὸ τοῦ θεάτρου πλατεία, ὑπὸ τὴν λάμπην τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός, ὅπερ πλείστοι πέριξ ἐστημένοι λυχνοστάται διαχέουσιν ἄπλετον, κλήρης σχημάτων μεγαλοπρεπῶν καὶ ἀπειρῶν περιέργων κατὰ γράμμα συνωστισμένων, παρουσιάζει ζωγραφικωτάτην ἀποψιν. Ἐξ ἐνὸς ἐκάστου σχήματος χαριέστατα συμπλέγματα κυανῶν, ῥοδοχρόων, λευκῶν, πρασίνων δομῶν κατέρχονται. Ἀμφιεσμοὶ παράδοξοι ὡς ἀστραπὴ παρέρχονται, καὶ αἱ εὐρεῖαι καὶ καλλιτεχνικαὶ κλίμακες τῆς Opéra, ἀριστοῦργημα ἀρχιτεκτονικῆς ἀνευ ἐμφυλλίου ἐν τῷ κόσμῳ, διασκελίζονται ὑπὸ θορυβωδῶν τοιούτων ὁμίλων. Εἰσέρχεται ἐντός. Οἱ ὀφθαλμοὶ σου θαμβοῦνται ἐκ τῆς πολυτελείας καὶ ποικιλίας, ἥτις ἐκεῖ ἐπικρατεῖ. Ἡ σκηνὴ μετὰ τῆς πλατείας τοῦ θεάτρου ἔχουσι συνενωθῆ εἰς μίαν εὐρυτάτην αἶθουσαν ὀλισθηρὰν, ἐν ἣ ὁ ὀφθαλμὸς σου χάνεται. Ἡ αἶθουσα αὕτη, ἥ ἡ διακόσμησις εἶνε καταπληκτικὴ φωτίζεται ὑπὸ χιλιάδων λαμπάδων ἀεριοφωτός καὶ κατευγάζεται ὑπὸ κυμάτων ἠλεκτρικοῦ φωτός. Εἶνε πλήρης. Δὲν κορέννυσαι ἀπολαμβάνων τοῦ μαγικοῦ θαύματος, ὅπερ παρίσταται πρὸ τῶν βλεμμάτων σου. Νομίζεις, ὅτι εὐρίσκεσαι ἐν τοῖς φανταστικοῖς τῆς Ἀρμίδος κήποις διερχόμενος πλησίον ὁμίλου καλλιπλοκάμων νυμφῶν, ἐν ποικιλίᾳ καὶ θαυμασίῳ συνδυασμῷ χρωμάτων, παριστῶν τῶν τὰς ὀρειοπέρας εἰκόνας τοῦ βασιλείου τῶν ἀνθέων. Τὸ ἴον, τὸ ῥόδον, ἡ λευκὴ καμελία, τὸ κρίνον, διέρχονται πλησίον σου, ζῶντα καὶ μεθύντά σε διὰ τοῦ θεσπεσίου ἀρώματος, ὅπερ διαχύνουσι πέριξ τῶν. Ἰδοὺ ὀρειοτάτον χρυσεῖον κολύβριον καὶ ἑλαφρὰ χρυσαλλίς σὲ θίγουσιν διὰ τῶν πτερῶν τῶν καὶ τὴν ἀρωματώδη παιπέλῃν ἀφίνουσιν ἐπὶ τῶν μελανῶν ἐνδυμάτων σου. Τείνεις τὴν χεῖρα νὰ δροῖς ἐν ἀνθῶς ἐκ τοῦ εὐρέως τούτου ἀνθῶνος, ὅστις κινεῖται πέριξ σου, ἢ νὰ συλλάβῃς ἐν πτηνόν, ὅτε μεταλλικὸς γέλιος καὶ ἑλαφρὸν ῥάπισμα τῆς βασιανίζουσης σε ὀπτασίας σὲ ἐπαναφέρουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τῆς πραγματικότητος καὶ σοὶ ἐπι-

βάλλουσι τὸν θαυμασμὸν πρὸς τὴν τέχνην, ἥτις κατορθοῖ τοσοῦτον ν' ἀπομιμητῆται τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν φύσιν, ὥστε ὑπὸ τὸν παρθένον κάλυκα ἑαρινῶ ῥόδου νὰ ὑποκρύπτῃ μεθυστικὰ θέλγητρα φρισσοῦσῶν σαρκῶν καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας λευκῆς περιστερᾶς ἀλαβάστρινα στήθη καὶ στρογγύλους βραχίονας πραγματικῆς χάριτος. Θροῦς ἀέννος μετάξιν καὶ ἐπικρόκου πρόσφασις σὲ ἐμβάλλουσιν εἰς ἡδὺ ῥίγος, συνενούμενα μὲ τοὺς ἡδεῖς φθόγγους, οὓς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὡς προανακρούσεις ἀφίνουσι τὰ πεντάχορδα καὶ οἱ ἡδύαυλοι καὶ αἱ κινύραι πολυσυνθέτου ὀρχήστρας. Τὰ θεωρεῖα εἰσὶ πλήρη ἐκλεκτοῦ κόσμου, ὅστις ἐν τυπικῇ στολῇ συνέρρευσε διὰ ν' ἀπολαύσῃ τοῦ θεάματος ἐνὸς χοροῦ μετμημισμένων ἐν τῇ Opéra. Εἰσὶν ἀνθοσκεπῆ καὶ κατάφωτα. Ὡς ἀστέρες διαλάμπουσιν ἐν ἐκάστῳ μυθικῇ καλλονῇ, αἵτινες ὑπὸ ἀπλῆν ἐκ λευκῆς γάζης ἐσθῆτα σὲ ἀφίνουσι νὰ διαβλέπῃς πλοῦτον μυστηριωδῶν θελγητρῶν. Ἐν τῷ Foyer, ὅπερ εἶνε τὸ τελειότερον καὶ καλλιτεχνικώτερον μνημεῖον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῆς Opéra, πλῆθος μέγα σκελίζεται ἀπὸ προγαστρος σοβαροῦ τραπέζιτου, ὅστις, ἐν τῷ φράκῳ τοῦ δεδεσμευμένου, ἐπιζητεῖ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς τυφλότητος λάμπει τῶν λουδοβικέων του νὰ δελεάσῃ ἀγέρωχον Νανᾶν, ἥτις διερχομένη πλησίον τοῦ προσφάσει διὰ τῶν ῥοδοχρόων κνημῶν τῆς τὴν μέλαιναν περισκελίδα του, μέχρι τοῦ κομποπεποῦς λέοντος τοῦ δάσους τῆς Βαυλόγνης, ὅστις ἀτενίζει θρασέως τὴν ἐκθαμβοῦσαν λάμπην ὑπὸ διόπτρας ἐκ μελανῆς μετάξιν ἀκτινοβολούντων βασκάνων ὀφθαλμῶν θελκτικωτάτης βαρβονίδος. Ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἐν τοῖς θεωρεῖοις, ἐν τῇ Foyer, ἐν ταῖς διαδρομίαις, πανταχοῦ ἡ φαιδρότης καὶ ἡ εὐθυμία βασιλεύουσιν, οἱ ἀσπασμοὶ δὲ διασταυροῦνται ὡς βέλη, ἐκ τῶν ῥοδοχρόων χσιλέων τῶν χιλίων νυμφῶν τοῦ Παραδείσου τούτου ἐξερχόμενοι. Ἦδη ὁ διεθυντὴς τῆς ὀρχήστρας δίδει τὸ σημεῖον τοῦ χοροῦ. 300 ὄργανα, καταπληροῦντα τὸν ἀέρα μελωδικῶν φθόγγων, σὲ ῥίπτουσι μεθύοντα εἰς τὰς ἡδεῖας τοῦ χοροῦ ἐκστάσεις. Οἱ ὀρειοτάτοι βαλλισμοί, αἱ ζωηρότεροι πόλκαι, καθιστῶσι παράφορον τὸ ἀπειρον πλῆθος τῶν χορευτῶν, ὅπερ στροβιλιζέται ὡς τυφῶν. Οἱ βραχίονες περιβάλλουσι τὰς εὐλυγίστους ὀσφύς καὶ οἱ πόδες ἵπτανται μὴ θίγοντες τὸ δάπεδον. Ἐνταῦθα κυανῆ ἐκ βελούδου προσωπίς ἐπαναπαύεται ἐν θελκτικῇ νωχελείᾳ ἐπὶ τοῦ πόξου ἀλοοῦθου τῆς αὐλῆς τοῦ Καρλομάγνου, ἐκεῖ χεῖρ ἀδιάκριτος ἐν τῇ θυέλλῃ τοῦ χοροῦ ὑρραπάξει ἐρωθρὰν καμελίαν ἐκ φρισσοῦτος περιστήθιου. Πλησίον μου νεαρὸν ζεύγος πίπτει λειποθύμον ἐκ τῆς ἡδονῆς καὶ ἡ μέθη τῶν αἰσθήσεων ἐξυψοῦται εἰς τὸ κατακόρυφον. Ἡ ἀτμόσφαιρα ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Στράους, ἥτις τὴν διασχίζει, καθίσταται ἐπικίνδυνος διὰ τὴν καρδίαν σου καὶ διὰ τὴν κεφαλὴν σου, αἵτινες ἀκούσιως σου σοὶ διαφεύγουσι. Τὸ βάλς παῖει καὶ οἱ χορευταί, ἐξηντλημένοι ἐκ τῆς ἡδεῖας τῆς ἀπολαύσεως κοπώσεως, ὀδηγοῦσι τὰς χορευτριάς των εἰς τὸ μπουφὲ, ὅπερ πλουσιώτατα καὶ ἐκλεκτότατα κατηρτισμένον τοῖς παρέχει τὰ ὀρειοτάτα ἀναψυκτικά. Ὁ καμπανίτης, ὁ ζῦθος, τὸ chartreuse, δίδουσι νέας δυνάμεις εἰς τοὺς παλαιστάς τούτους τῶν ἀγῶνων τῆς Τερψιχόρης, καὶ τὰ παγωτά, αἱ λεμονάδες καὶ ἕτερα τοιαῦτα καταπραΰνουσι πρὸς στιγμὴν τὴν ἐσωτερικὴν φλόγα δύο περιπαθῶν συγχορευτῶν. Ἡ ὀρχήστρα μελωδικωτάτη προκαλεῖ εἰς νέας τρικυμίας τὸ πλῆθος, καὶ ὁ τετράχορος συνεχῶς εἰς ποικιλώτατα συμπλέγματα τὰ ζεύγη τῶν χορευτῶν. Τὸ κανκὰν ἐπιστέφει τὴν τελετὴν καὶ ἡδὴ ἡ εὐθυμία καὶ ἡ φαιδρότης φθάνουσιν εἰς τὸ ἄκρον τῶν. Οἱ μετμημισμένοι ἐκδικοῦνται

τούς υπό τὴν αὐστηρὰν μελανὴν περιβολὴν τῆς ἐθιμοταξίας συρρέσαντας ἐκεῖ χάριν περιεργείας θαυτάς, καὶ ἐλαφρὰ λακτίσματα, τρυφερὰ ραπίσματα καὶ, καὶ . . . ἕτερα μικρὰ βρασανιστήρια φιλοδωροῦνται ὑπὸ τῶν χορευτῶν εἰ- τοὺς κατὰ τὴν παρέλασιν προστυγχάνοντας. Ἡ τετάρτη ὥρα τῆς πρωῆς ἤγει. Ὀλόκληρον τὸ πλῆθος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπαύσεως μετὰ νύκτα τόσον διὰ τὰς αἰσθήσεις τρικυμιώδη. Τὰ ζεύγη διαλύονται μετὰ τὴν τε- λευταίαν πόλκαν, τὰ φῶτα ταπεινούνται καὶ ἡ πλήμυρα τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν θεωρείων κατακλύζει ἤδη τὰς κλί- μακας, παρὰ τὰς ὁποίας σοβαροὶ εἰρηνοφύλακες, ἀκίνητοι ὑπὸ τοῦ βαρέος μανδύας τῶν, ἐπιτηροῦσι τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Ἡ πλατεία, ἢ πρὸ τῆς Opera, πληροῦται. Τὸ βλέμμα δὲ ἰλιγγιᾷ πρὸ τοῦ ὠκεανοῦ τῶν ὀχημάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Τὰ βουλευθάρτα πληροῦνται καὶ πάλιν ἐκ τρελλῶν πλέον περιπατητῶν, οὗ οἱ χοροὶ τῆς Opera, τοῦ Palace Théâtre, τῶν Elysée Montmartre κλπ., περὶ ἔπεται, ἐξέχονον καθ' ἑκατοντάδας. Τὰ καφενεῖα εἰσὶ πλήρη, καὶ τὰ ζυθοπωλεῖα καὶ λοιπὰ τοιαῦτα ἀναπαυτή- ρια ὑποδέχονται ἐν τοῖς κόλποις τῶν τοῦ ἀπυθνηκότας τῶν Ἀπόκρουσιν πανηγυριστῶν. Μεταφέροντες τοὺς ἀναγνώ- στας τοῦ Μὴ Χάρεσαι ἐκ τοῦ ἀριστοκρατικοῦ τῆς Opera κέντρου εἰς ἕτερα κέντρα μᾶλλον ἀνεμμένα, ἐν οἷς οἱ ἀλη- θεῖς Παρίσιοι ἐκπροσωποῦνται. Ἐν τοῖς δημοσίοις μετρη- ρισμένων χοροῖς τοῦ Bullier, Elysée Montmartre, Folies Bergères, Skating, Tivoli κλπ. κλπ. Ἐν αὐτοῖς παύει ἡ δεσποτεία τοῦ καλάμου τοῦ Octave Feuillé καὶ ἐμφανίζε- ται ἐν ὅλῃ τῇ θέρμῃ του ὁ κάλαμος τοῦ συγγραφέως τοῦ Assomoir καὶ τῆς Nana. Ὅλα τὰ στρώματα τῆς παρισινής κοινωνίας συγκυλινδοῦνται ἐν ταῖς ἀβύσσοις ταύταις τῶν ὀ- ργίων, ὧν οὔτε πόρρωθεν ἰδέαν δύναμαι νὰ μεταδώσω εἰς τὸ Μὴ Χάρεσαι. Οὐδὲν τὸ ἐπιβάλλον ἐν τοῖς χοροῖς τούτοις, τὰ πάντα σοὶ εἶνε ἐπιτετραμμένα. Γελᾷς, πηδᾷς, φωνάζεις, διαπράττεις ὅ,τι πρωτοτυπώτερον ἢ ἀναίδεια καὶ ἡ τρέλλα σοὶ ἐμπνέει. Χειροκροτεῖσαι, καὶ τὰ χεῖρά σου λαμβάνουσιν ἐκ τῶν παρειῶν πλησίον σου διερχομένη; Ἐστιάδος τῶν τριῶν τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐπῶν, ἅτινα διέφυγον τὸ ἔρκος σου. Ἐναῦθα ὁ ὑψηλὸς πῖλος συνδυάζεται ἐν ἀδελφότητι μετὰ τοῦ κασκέτου, καὶ ἡ ρεδιγχότα μετὰ τοῦ ἐρυθροῦ σάκκου, ἴσως ἀριθμοῦ τινος 113. Ἡ Σαρβώνη καὶ ἡ Πολυ- τεχνικὴ σχολὴ συναντῶνται μετὰ τῆς Τουλῶνος καὶ τῶν

Κατακομβῶν, καὶ ἡ Νέα Καληδονία τείνει τὴν χεῖρα πρὸς τὰ Boulevard de la Madeleine et des Italiennes. Παρὰ τὸ γυμνὸν στήθος ἐκτετραχλίσιμης ἀρχαίας τῆς Κύπριδος ἱερείς διαβλέπει τὴν εὐτονον κνήμην νεαρᾶς γριζέττας, παρασκευαζούσης τὴν εἰσοδὸν τῆς εἰς τὸν κόσμον, ὅστις τῇ παρουσιάζεται πλήθος ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν. Ἡ μέταξα δὲν βασιλεύει ἐν τοῖς κέντροις τούτοις, οὔτε ἡ λευκὴ γάζα. Πάντα εἰσὶν ἀναμειγμένα. Εἶνε ἐν τούτοις οἱ Παρί- σιοι οὖος ὁ Alfred de Musset ἐν τῷ Rôla του τοὺς χα- ρακτηρίζει. . . La ville de monde

On le libdrtinage est à meilleur marché
. . . la plus vieille eu vice et . . . la plus feconde

Οἱ Παρίσιοι, οὗς βλέπουν οἱ ξένοι, οἱ Παρίσιοι, ὧν τὸ πολίτισμὸν θέλουν νὰ μᾶς μεταφυτεύσωσι καὶ ἐν Ἑλλάδι, οἱ Παρίσιοι ἐν ὅλῃ τῶν τῇ γυμνότητι.

Κρονίδης

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ κ. Α. κατήντησε πλέον νὰ θεωρῇ τὸν ἐραστὴν τῆς ὠραίας γυναικὸς τοῦ σύζυγον καὶ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐραστῆν.
— Μὰ δὲν βλέπει, δὲν ἀνοίγει τὰ ῥατιά του; ἔλεγε ἐν τῶν ὄρων του πρὸς ἄλλον.
— Ἄ! μὰ ἀν ἀνοίξῃ τὰ ῥατιά του, τότε θ' ἀναγκα- σθῇ νὰ κλείσῃ τὰ χεῖρά του, καὶ δὲν τοῦ συμφέρει.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ταμεῖον Δαμαλίδος

Ἡ ἐφορεία τοῦ Ταμεῖου τῆς Δαμαλίδος καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι παρὰ τῷ ταμίᾳ αὐτῆς τῷ ἰατρῷ κ. Τ. Λούη (παρὰ τοὺς ἀγ. Θεοδώρου 2—3 μ. μ. καθ' ἑκάστην) εὑρηται ζωϊκὴ Δαμαλὶς ἐκ τῆς ἐνταῦθα καλλιεργουμένης, πωλουμένη ἀντὶ μιᾶς μὲν δραχμῆς τὸ σωληνάριον, πεντήκοντα δὲ λεπτῶν ζεύγος ἀκίδων.

Ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐπίσης τιμῇ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἐκτε- λεῖται ὡς τάχιστα καὶ ἡ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστολὴ Δα- μαλίδος.

ΛΑΥΡΙΟΝ

Εἰς τὸ ἐν Λαυρίῳ Κατάστημα

N. ΣΠΥΡΟῦ ΚΑΙ Υἱῶν

πωλοῦνται οἱ περίφημοι οἴνοι ἀδελ- φῶν Οἰκονόμου, ἐρυθροὶ καὶ λευ- κοὶ, εἰς τὰς αὐτὰς ὡς καὶ ἐν Ἀθή- ναις τιμᾶς, προστιθεμένων μόνον τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς καὶ τοῦ δημο- τικῷ φόρου.

Τὸ αὐτὸ Κατάστημα δέχεται καὶ παραγγελίας διὰ προμήθευσιν μεγάλων ποσοτήτων εἰς βαρέλια.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΤΥΡΙΑ

ἐκομίσθησαν πρώτῃν φορὰν εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου

ΚΑΤΑΕΤΗΜΑ ΕΔΩΛΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΛΟΥ

ΝΕΟΝ ΕΒΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ἤνοιξεν ἐπὶ τῆς κεντρικώτερας ὁδοῦ τῆς καρδίας τοῦ περιπάτου καὶ τῶν Χαφ- τειῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς λεωφόρου Πα- τρισίων, εἰς τὴν γνωστὴν οἰκίαν Μπαλά- νου, τὸ

Γρηγορίου Μητροπούλου

Πολυτιμώτατα τὰ παράθυρα, οἱ ἐ- ξῶσταί του διὰ τὰν περίοδον τῶν Ἀ- πόκρουσιν!

ΞΕΝΟΧΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἀριστοκρατικώτατα ἐπιπλωμένον, εἰς ὠραιστάτην τοποθεσίαν, μεγαλο- πρεπῆ δωμάτια, ὑπηρεσίαν πρόθυμον, διευθύνεται φιλοτίμως ὑπὸ τοῦ κ.

!!! Ἄρωμα!!! Ἄρωμα!!!

ΤΕΙΟΝ

ἀρίστης ποιότητος εἰς πακέτα, ἐκ- ο μίσθη κατ' αὐτὰς ἐκ Ρωσσίας καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Παρεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολ. Α. Βασιλειάδου.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60

Μέλανος » » » 60

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκα- ταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.)